

Kronik: Sommerens agurker

Sommeren bragte (som sædvanlig) en agurkehistorie med fokus på omsorgsområdet, hvor slendrian med arbejdstiden blev afsløret. Det vakte megen furore samt forslag om øget kontrol af hjemmehjælp. Journalist og forfatter Lone Kühlmann kommenterer sagen fra en anden vinkel

Det har været interessant at følge, hvordan TV 2 i sin afsløring af svindel i hjemmehjælpen dygtigt har udnyttet moderne journalistiske elementer som skjult kamera og opfordringer til seerne om at bidrage med deres erfaringer, hvad de har gjort i overvældende grad.

Angiveri i en højere sags tjeneste, kunne man kalde det, og forargelsen har været massiv over hele linien. Det er ikke så mærkeligt. Selvfølgelig bliver man rystet over dokumenteret svindel og snyd - oven i købet over for samfundets svageste. Embedsmænd og politikere står i kø for at korse sig og samtidig vaske hænder i Pilatus' håndsæbe, og der synes nu at være almindelig enighed om, at det er et *ledelsesproblem* vi har med at gøre.

Socialminister Benedikte Kjør har meget travlt med at understrege, at ledelsesproblemet hører hjemme i kommunerne, og at det er dem, der har ansvaret.

Den holder bare ikke i byretten.

Problemerne i plejesektoren skyldes i udstrakt grad den holdning, der har gennemsyret de politiske lag fra øverst til nederst under den borgerlige regering: Omsorg; det er noget enhver idiot kan yde.

Social- og sundhedshjælperuddannelsen har været benyttet som et opsamlingsheat for dem, der ikke kunne nå målstregen på anden måde, og man har tvunget uvillige og ukvalificerede bistandsmodtagere i arbejde som hjemme-

hjelppere. Der er omhyggeligt ikke blevet talt om, hvordan det må være for svage og hjælpeløse medborgere at få uengagerede og negative - for nu at sige det pænt - hjemmehjælpere ind i deres hjem. Det er det, man inden for fagbevægelsen kryptisk omtaler som problemer med *rekrutteringsgrundlaget*, fordi man ikke vil fornærme sine medlemmer.

Når Benedikte Kjør nu udtaler, at det er kommunernes ansvar at ansætte kvalificerede folk, er det i bedste fald latterligt, i værste uanstændigt. De kvalificerede folk har ikke været til stede, og hvorfor skulle de også søge ind i et fag, der er lavtlønnet og kemisk rensset for anseelse alle andre steder end i skåltaler.

Det ved regeringen naturligvis udmærket godt, og det er også derfor vi tilbagevendende hører om nødvendigheden af at importere arbejdskraft til plejesektoren. Her kunne der måske blive et personsammenfald med en anden af sommerens føljetoner; de filippinske au pair-piger. De skal jo ikke have så meget i løn.

Agurketradition

Det er efterhånden en årligt tilbagevendende agurketidshistorie, at plejesektoren bliver afsløret med skjult kamera. Højest usædvanligt hoppede TV-Avisen med på konkurrentens solohistorie og opfordrede også deres seere til at maile ind med viden om overgreb og uregel-

mæssigheder i hjemmehjælpen. De havde åbenbart ikke forberedt deres egen sommerserie og måtte derfor lukre på TV 2s, ligesom en række aviser hver dag gentog det, man kunne se i tv aftenen inden.

Hvad med dig selv?

Det kan undre, at medierne ikke som en forfriskende afveksling sender deres skjulte kameraer ud til faggrupper med større prestige. Hvad med børsmæglere, advokater, spindoktorer og politiske kommentatorer? Mon ikke de trænger til at blive set efter i sømmene? Det skulle da ikke undre mig, om man med skjult kamera blandt højtlønnede erhvervsledere kunne opsnappe vidensdeling, som ville chokere en godtroende befolkning. For slet ikke at tale om godtroende politikere.

Hvor mange af os kunne bestå skjult kameraprøven? Jeg er da ikke sikker på, at jeg kunne. Mon ikke man kunne blive afsløret i at sidde med en bog i solen, selv om man bildte sin redaktør ind, at man arbejdede i sit ansigts sved? Skjult kamera er fantastisk godt til at skabe forargelse. Når det drejer sig om strukturelle problemer, er det mere tvivlsomt, om det også kan skabe forandring.

Lone Kühlmann

[Denne kommentar har været bragt i Dagbladet Information d. 8.7.2010](#)

Hvor mange af os kunne bestå skjult kameraprøven?

Jeg er da ikke sikker på, at jeg kunne

Næste nummer af Gerontologi kommer i december 2010